

Nr 21.

Ankom till riksdagens kansli den 9 april 1920 kl. 3 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändrad lydelse av § 13 mom. 1 i förordningen den 9 juni 1911 med tulltaxa för inkommande varor.

Närvarande: herrar Röing, Antonsson, Wijk, Vennersten, Holmström, Jonsson i Hökhult, Bergman, Johansson i Kullersta, P. Albert Bergström, Björnsson, Kobb, Heyman, Åhlmans Olof Olsson, Björkman, friherre Barnekow, Jönsson i Fridhill, Uddenberg, Lithander och Björklund.

I en till riksdagen avlåten, den 12 mars 1920 dagtecknad proposition nr 268, vilken överlämnats till bevillningsutskottet, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga följande

Förslag

till

Förordning

om ändrad lydelse av § 13 mom. 1 i förordningen den 9 juni 1911 (nr 80) med tulltaxa för inkommande varor.

Häriigenom förordnas, att § 13 mom. 1 i förordningen den 9 juni 1911 med tulltaxa för inkommande varor skall i nedan angiven del erhålla följande ändrade lydelse:

Vid utförsel sjöledes från stapelstad av följande, utav utländskt råämne inrikes tillverkade varor beviljas restitutionsvis av tullmedlen:

för 1 kilogram kaffe, bränt eller rostat, icke malet	14,4 öre
» 1 » risstärkelse av vanlig vattenhalt (13 procent)	7 »

Denna förordning träder i kraft den 1 juni 1920 och gäller till och med den 31 maj 1922.

I utlåtande den 12 maj 1919 över det av särskilda sakkunniga avgivna förslaget angående spannmålsregleringens avveckling, vari förordats införandet av glidande tullsatser för vissa slag av spannmål, anförde generaltullstyrelsen bland annat, att viss av styrelsen i utlåtandet föreslagen förändring med avseende å nyssnämnda tullsatser påkallade omredigering av mom. 1 i § 13 av tulltaxeförordningen, i vad momentet avsåge rätt till dråback för bröd. Denna omredigering syntes emellertid styrelsen, med hänsyn till det ytterst sällan och i mycket ringa utsträckning förekommande utnyttjandet av berörda rätt, utan olägenhet kunna ske sålunda, att bestämmelserna för bröd i nämnda moment helt uteslötes.

Historik.

Sedan Kungl. Maj:t den 2 augusti 1919 till riksdagen avlätit proposition, nr 2, angående glidande tullsatser för vissa slag av spannmål m. m. samt propositionen hänvisats till första särskilda utskottet, anförde nämnda utskott i utlåtande nr 2 bland annat följande:

»Vidkommande ett av generaltullstyrelsen i ärendet gjort påpekande, att den föreslagna förändringen i tullsatsen för bröd påkallade omredigering av mom. 1 i § 13 tulltaxeförordningen, i vad momentet avsåge rätt till dråback för bröd, har utskottet, vid det förhållande att förslag om sådan ändring icke blivit av Kungl. Maj:t framlagt, förutsatt, att närmare utredning i förevarande ämne av Kungl. Maj:t ansetts nödig. Det kan ifrågasättas, om icke en sådan utredning jämväl borde omfatta frågan, huruvida och i så fall under vilken form den i samma moment medgivna rätt till dråback för 'makaroner eller vermiceller av malet eller krossat vete' bör bibehållas.»

Detta uttalande upptogs i riksdagens skrivelse den 21 augusti 1919, nr 3, vari riksdagen anmälde sitt beslut i anledning av propositionen.

Förevarande proposition avser nu, att ur § 13 mom. 1 tulltaxe-*Propositionen.* förordningen måtte uteslutas bestämmelserna om restitutionsrätt för dels

bröd, dels ock makaroner eller vermiceller av malet eller krossat vete. Beträffande den till stöd härför förebragta utredningen får utskottet hänvisa till ovannämnda, propositionen i utdrag bilagda statsrådsprotokoll.

Utskottet.

Uppenbart är, att gällande bestämmelser om dråback för bröd ävensom för makaroner och vermiceller av malet eller krossat vete, vilka bestämmelser motsvara de i tulltaxan stadgade tullsatserna för spannmål, icke böra bibehållas i deras nuvarande lydelse, så länge glidttullar gälla för vissa slag av spannmål. På de av chefen för finansdepartementet till ovannämnda statsrådsprotokoll anförda skäl har utskottet funnit sig kunna tillstyrka, att ifrågakvarande bestämmelser sättas ur kraft intill utgången av maj 1922, då giltighetstiden för omförmälda glidttullar utgår. Vid avfattandet av sin hemställan i ämnet har utskottet vidtagit en redaktionell ändring av Kungl. Maj:ts förslag, för vilken någon särskild motivering icke torde erfordras.

I anslutning till vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att riksdagen, med bifall till vad Kungl. Maj:t i förevarande proposition, nr 268, föreslagit i fråga om upphävande för viss tid av gällande bestämmelser om dråback för bröd samt för makaroner och vermiceller av malet eller krossat vete, måtte antaga följande förslag till

Förordning

**om ändrad lydelse av § 13 mom. 1 i förordningen
den 9 juni 1911 (nr 80) med tulltaxa för in-
kommande varor.**

Härigenom förordnas, att § 13 mom. 1 i förordningen den 9 juni 1911 med tulltaxa för inkommande varor skall i nedan angiven del erhålla följande ändrade lydelse:

Vid utförsel sjöledes från stapelstad av följande, utav utländskt råämne inrikes tillverkade varor beviljas restitutionsvis av tullmedlen:

för 1 kilogram kaffe, bränt eller rostat, icke
malet 14,4 öre
» 1 » tobak, arbetad:

Denna förordning träder i kraft den 1 juni 1920
och gäller till och med den 31 maj 1922.

Stockholm den 9 april 1920.

På bevillningsutskottets vägnar:

ERIK RÖING.
